

Σὲ χαρίζω τὴν ζωὴν μὲ συμφωνίαν ὅτι θὰ μὲ δώσῃς τὴν ἀδελφὴν σου εἰς γάμον· εἶμαι ἐπίσης σοφός ὅσον καὶ πολλὰς τις· ἀνέγνωσα τοὺς ἐπὶ τὰ τόμους τῶν ἀράδων ὑπομνηματιστοῦ εἰς τὸ Κοράνι· ἤξεύρω ἐκ στήθους ὅλην τὴν ἀκολουθίαν τοῦ γάμου.— Ὁ βασιλόπουκς ψάλλει μετ' αὐτοῦ τὴν ὑπὸ τοῦ Κορανίου διορισμένην ἀκολουθίαν, καὶ τῷ δωρεῖ τὴν ἀδελφὴν του. Ὁ Κιόρογλου τὸν ἀνήγειρε καὶ φιλήσας τὸ μέτωπόν του λέγει—τοῦ λοιποῦ, ἐν ὀνόματι καὶ ἐξουσίᾳ τοῦ πατρός σου σουλτάν Μουράτ, διοικῶ καὶ βασιλεύω εἰς τὸ Σαμλί Πάλ· ποῦ θὰ εὕρισκε καλλίτερον σύζυγον διὰ τὴν θυγατέρα του; Ἐνῷ δ' ἐξηκολούθουν τὴν παρείαν των ὁ Κιόρογλου καὶ ἡ Νιχάρα πρὸς τὸ Σαμλί Πάλ, συνέβησαν καὶ ἄλλα. Διέρχονται διὰ τοῦ στρατοπέδου Εὐρωπαϊοὺ τινός, ὅστις κυριευθεὶς ἀπὸ ἔρωτα τῆς Νιχάρας θέλει νὰ τὴν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸν σύζυγόν της. Ὁ Κιόρογλου ἠναγκάσθη νὰ καταστρέψῃ τὴν συνοδίαν καὶ ληστεύσῃ τοὺς θλαχυροὺς αὐτῶν. Ὅτε δ' ἐμελλεν ἔδῃ νὰ τὸν φονεύσῃ διὰ νὰ τὸν μάθῃ νὰ ζῇ ἡ Νιχάρα οἰκτείρουσα τὸν νέον, τὸν σώζει καὶ ἀπειλεῖ τὸν Κιόρογλου ὅτι ἐὰν δὲν παύσῃ καταδιώκων αὐτὸν θὰ καταπίει δηλητήριον θανατηφόρον κεκρυμμένον εἰς τὸν δακτύλιόν της. Ὁ δὲ Κιόρογλου ὑπακούσας, ἐξηκολούθησε μὲ αὐτὴν τὴν ὁδοπορίαν. Ἡ Νιχάρα ἦτο ἐπιτηδεῖα περὶ τὸ ἱππεύειν ὅσον αὐτός, καὶ ἠδύνατο νὰ τρέξῃ μὲ τὴν αὐτὴν τόλμην καὶ ταχύτητα. Ἐπέπεσαν ἐπὶ ἐμπορικῆς συνοδίας, καὶ ἐφορολόγησαν ἐπαισθητῶς αὐτούς.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Πρὸς τὴν ἀντιφίαν μου (1).

—οοο—

Εἰς τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην θὰ σὲ ὁμιλήσω, φιλότατη μου, περὶ τῆς χρήσεως τοῦ καιροῦ καὶ περὶ πῶς καταλληλότερον νὰ χαλινάγωγῃς τὴν φαντασίαν σου. Πρέπει πρῶτον, ἀγαπητή μου, νὰ παρῷ σε γὰρ ὅτι ἡ τελειότης καὶ ἡ εὐτυχία εἶναι ἀλληλένδετοι, ὅτι ποτὲ δὲν θέλεις εὐτυχῆσαι ἐὰν δὲν ἀκολουθῇς ἀκριβῶς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, καὶ ὅτι ἂν ποτὲ δυστυχῆσῃς, ἡ δυστυχία σου θέλει προέλθῃ ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ ἀταξίας σου. Ἐρώτησον τοὺς γέροντας, καὶ ἐὰν εἶναι εὐλαβεῖς θὰ σὲ εἰπῶσιν ὅτι τὰς μεγλητέρας αὐτῶν λύπας ἐπροκάλεσαν αὐτοὶ μόνοι ἢ διὰ σφαλμάτων ἢ διὰ τῆς ἐλλείψεως ἀρετῆς τινος. Ἡ λύπη ἀκολουθεῖ πάντοτε ἐκ τοῦ πλησίον τὸ σφάλμα· ἀλλ' ὁ ἐκπληρῶν τὸ καθήκον αἰσθάνεται τοιαύτην ἡδονὴν καὶ ἀνάγκυσιν τῆς συνειδήσεως, ὥστε ἀνταμείβονται πλουσιοπαρόχως δι' αὐτῶν αἱ μέριμναι ὅσας κατέβαλε διὰ νὰ μὴ παρατραπῇ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀμελῇς τὰ καλὰ δῶρα τὰ ὅποια σοὶ ἔδωκεν ἡ πρώτη ἀνατροφή σου, καὶ ἂν προω-

ρισμένον εἶναι νὰ εὐχαριστῶσι μόνον αἱ γυναῖκες, ἀς ἐκπληρῶσι τὸν προορισμὸν τοῦτον μάλλον διὰ τοῦ στολισμοῦ τοῦ νοός παρά διὰ τοῦ κάλλους, ἐὰν ἔλαβον τοιοῦτο παρά τῆς Προνοίας. Ἡ ὡραιότης βεβήκει εἶναι καλὸν συστατικὸν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἡ διαρκεία αὐτῆς εἶναι σπάνιος· ὅσον δὲ ἐρήμερος εἶναι ἡ βασιλεία αὐτῆς, τόσον ἀξιολύπητος καθίσταται μετὰ τὴν παρέλευσιν αὐτῆς ἡ ζωὴ γυναικός, ἥτις κατὰ τὴν νεότητά της μόνον ὡραία ἐρρόντισε νὰ εἶναι. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας· μάλιστα, ὅτε αἱ μεγλητέροι καταστάσεις, ὅσον ἀσφαλεῖς καὶ ἀνφρίνωνται, κατήντησαν ἐρήμεροι ὅσον καὶ ἡ ὡραιότης, πρέπει ὅχι μόνον νὰ στολιζόμεν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ προπαθῶμεν νὰ τελειοποιώμεθα εἰς ὅποιανδήποτε τέχνην, τῆς ὁποίας ἡ σήμερον εὐχάριστος μόνον ἀσχολία, ἐνδέχεται ν' ἀποδῇ ποτε καὶ χρήσιμος. Πόσαι ἀξιότιμοι κυρίαι ἀνατρέφουν τὰ τέκνα καὶ διατηροῦν τὴν οἰκογένειάν των διὰ τινος τοῦ προτερημάτων, τὰ ὅποια χάριν ἀπλοῦ στολισμοῦ καὶ ἐπιδαίσεως ἀπέκτησαν νέαι οὐσαι!

Συνείθισον λοιπὸν εἰς τὴν ἐργασίαν, ὅχι μόνον διὰ νὰ μὴ στενοχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ διὰ ν' ἀντιπαλαίης πρὸς ἐνδεχομένης δυστυχίας. Δὲν εἶναι ἐγκλημα τὸ νὰ ἀμελῇ τις τὰ προτερήματα τὰ ὅποια ἀπέκτησε κατὰ τὴν νεότητά του; αὐτοὶ δὲν ἀποκτῶ χάρι. Μὴ ἀρίνης λοιπὸν νὰ λέγωσι τοῦτο περὶ σοῦ, διότι τοιοῦτοτρόπως δύνασαι νὰ ἐξευτελισθῇς. Ὅθεν μελέτα πάντοτε καλοῦς συγγραφεῖς, ἀναγίνωσκε ὠφέλιμα βιβλία, ἀκολουθεῖ ζωὴν φρονίμου γυναικός, καὶ ἀπόφευγε τὸ νὰ μιμῇσαι τὰς ἀνοήτους νέας, αἵτινες φρονοῦν ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς εἶναι ἡ διασκεδάσις. Ἡ ἐργασία, ἀγαπητή μου, ἔχει καὶ ἄλλο μέγιστον προτέρημα, δηλαδή τὸ νὰ ἐνασχολῇται τις χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ἄλλων. Παρατήρησον τὰς γυναῖκας, αἵτινες δὲν ἔμαθον νὰ κατετρέψωσιν ἐργαζόμεναι τὸν καιρὸν των, καὶ θὰ ἴδῃς αὐτὰς πάντοτε ἐκτὸς τῆς οἰκίας των περιφερούμενας καὶ ζητούσας διασκεδάσεις. Περιφερούμεναι δὲ ἐνθεν κακεῖθεν ὁκνηροὶ καταντῶσιν ἐπὶ τέλους ὀχληροὶ καὶ ἀνυπόφοροι εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἐξ ἐναντίας ἡ ἐργαζομένη γυνὴ ἐπαρκεῖ εἰς τὸν ἑαυτὸν της, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἄλλων πρὸς διασκεδάσιν. Αἱ συναναστροφαί, οἱ χοροί, αἱ νέαι γνωριμίαι καὶ ὅλα αἱ τοιαῦται διασκεδάσεις χάνουν ταχέως ὡς τὰ παιγνίδια τῶν παιδίων, τὴν ιδιότητα, τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχὰς εἶχον τοῦ νὰ μᾶς εὐχαριστῶσιν. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαιότατον διὰ τὴν εὐτυχίαν σου, τὸ ν' ἀποκτῇς μέσα ἀσφαλῆ, ἀπὸ σὲ μόνην ἐξαρτώμενα, δι' ὧν ἀσχολῶσαι τὸν καιρὸν σου ν' ἀπομακρύνῃς τὴν ἀγδίαν τῆς ἀργίας καὶ ὅλα τὰ ζοφερά νέφη τὰ ὅποια ἐνδέχεται ποτε νὰ καλύψωσι τὸν οὐρανόν σου. Τοιαῦτα δὲ μέσα εἶναι ἡ σπουδὴ, αἱ τέχναι καὶ ἐν γένει ἡ ἐργασία τοῦ νοός καὶ τοῦ σώματος. Ἐὰν τὸ πνεῦμά σου δὲν ἔχῃ ῥοπήν πρὸς τὰς τέχνας, ζήτησον ἄλλο εἶδος ἐνασχολήσεως πρὸς τὸ ὅποιον αἰσθάνεσαι περισσότερο κλίσιν· ἐπειδὴ ἀλλέως θὰ κοπιᾷς εἰς μάτην, καὶ μόνον στενοχωρίαν καὶ τὴν δυσάρεστον συνεχίσῃς τῆς ἀνικανότητός σου θ' ἀπολαύσῃς.

(1) ὅρα φιλιάδ. 208, σελ. 267.

Διὰ τὴν γίνῃ δὲ ἡ καλὴ ἐνσχόλησις τοῦ καιροῦ σου συνήθεια πρέπει νὰ ᾖ εὐχάριτος. Ἡ ἀνάγνωσις εἶναι ἐκ τῶν τερπνοτέρων μέσων πρὸς διασκέδασιν τῆς μοναξίας· ἀλλ' ὅποιαν προσοχὴν πρέπει νὰ ἔχῃ τις ὡς πρὸς τοὺς συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους ἐκλέγει πρὸς ἀνάγνωσιν! πότον ἀναγκάζεται εἶναι τότε αἱ συμβουλαὶ τῆς μητρὸς ἢ ἄλλου καλοῦ ὁδοῦτο! Τὰ βιβλία εἶναι, φίλτατε μου, οἱ καλύτεροι σύμβουλοι· ἢ οἱ χειρότεροι ἐχθροὶ τοὺς ὁποίους εὐρίσκομεν εἰς τὴν ζωὴν! Μὴ σπεύδῃς λοιπὸν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνγνωσμάτων, ἀλλ' ἀπομάκρυνε τὰ κινδυνώδη καὶ ἂν σὲ προξενώσιν εὐχαρίστησιν.

Μακαρία ἡ νέα ἡ προσθέτουσα εἰς τοὺς ἀγαθούς φίλους τῆς καὶ τὰ καλὰ βιβλία, καὶ εὐχαριστομένη εἰς τὴν συναναστrophὴν αὐτῶν, καὶ συμβουλευμένη, καὶ ἀκούουσα καὶ ἀπολαμβάνουσα τὰ ἐξ αὐτῶν ἀγαθὰ! Θεώρει λοιπὸν τὴν νεότητά σου ὡς ἡλικίαν τέλει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡλικίαν τὴν ὅποιαν σὲ δίδει ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἀφιέρωσιν εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν ἐργασίαν.

Ἡ ἀμελημένη γῆ παράγει πάντοτε ἀσχημα φυτό· ἀσχημα δὲ εἶναι καὶ τὰ προϊόντα τοῦ ἀκαλλιεργήτου νοῦ· ἀλλ' ἡ μελέτη ἀναπτύσσει τοὺς σπόρους τῶν προτερημάτων, γεννᾷ καλὰς ἀρχάς, καὶ αὐξάνει τὴν ἀγάπην τῆς ἀρετῆς.

Ἡ καλὴ ἐνσχόλησις τοῦ καιροῦ εἶναι δαίγμα μεγάλῃς φρονήσεως· πιστεύσιν μὲν ὅτι διὰ τῆς τάξεως περὶ τὴν ἐργασίαν καθορθόνμεν πολλὰ, μᾶς μένουσιν δὲ καὶ ὧραι διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτὰς εἰς τὰ χρέη καὶ τὰς διασκεδάσεις τῆς κοινωνίας. Δὲν σὲ συμβουλεύω ζοὴν καλογραφίαν, ἐξ ἐναντίας θέλω νὰ σε καταστήσω ἀξιαγάπητον διὰ τοῦ πνεύματός σου εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐπικινετὴν διὰ τὴν ἀξίαν σου. Ἡ πρώτη σου ποτὲ τὴν μεγάλην Αἰκατερίνην αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσίας, πῶς κατώρθωσε τόσα πολλὰ καὶ μεγάλα. Ἀριθμοῦσα τὰς ἡμέρας, καὶ γνωρίζουσα πῶς νὰ μεταχειρίζωμαι αὐτάς, ἀπακρίθη.

Ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα πῶς τόσον νῦν ἐπραξε τόσα μεγάλα ἔργα, ἀπεκρίθη. Συλλογίζομαι ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι ἡ ὁ πολυτιμότερος φίλος, ἢ ὁ ἄσπο δόξος ἐχθρός.

Ἡ τάξις εἰς τὴν ἐργασίαν ἔχει τρεῖς πολυτιμότερα καλὰ, οἰκονομεῖ τὸν καιρὸν, στολίζει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, καὶ μᾶς ὁπλίζει ἐναντίον τῆς δυστυχίας. Ὅθεν τακτοποιεῖ πάντοτε τὰ τῆς ἡμέρας σου ἐκ προκαταβολῆς, καὶ μόνον τὴν διασκέδασιν ἄφινε ἀπροσδιόριστον. Τὴν αὐγὴν πρέπει νὰ ἐνσχολῶνται εἰς τὰ χρέη τῆς καλῆς οἰκοδομητικῆς, ἐπειδὴ πρὶν γίνῃς ἀξιαγάπητος, πρέπει νὰ γίνῃς χρήσιμος· ἔπειτα ἔρχονται αἱ ὧραι αἱ ἀφιέρωμέναι εἰς τὰς τέχνας, εἰς τὰ εὐχάριστα ἐργόχειρα καὶ εἰς τὰς ἀναγνώσεις· ἀλλὰ πρὶν πάντων αὐταὶ αἱ τελευταῖαι πρέπει νὰ φέρωσι καρπὸν ὡφελίμων. Ἀναγίνωσκε βραδέως, συλλογίζου περὶ ὅσων ἀνέγνωσκας, κράτει σημειώσεις τῶν ὅσα σ' ἐπρόξενον ἐντύπωσιν, καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ μάθῃς καὶ σὺ νὰ συλλογίζεσαι καὶ νὰ γράφῃς ὀρθῶς. Ἐνθυμοῦ πάντοτε ὅτι ἡ μελέτη τῶν μὲν νέων εἶναι τροφή,

τῶν δὲ γερόντων παρηγορία, καὶ ὅτι ἄνευ αὐτῆς γινόμεθα βίρη περιττὰ καὶ πρὸς ἑμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους.

Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν ἀκολουθοῦσα τῆς συμβουλῆς μου μὲ ἀποδείξῃς ὅτι ἐνσχόλησα καλῶς τὸν καιρὸν μου γράφουσα πρὸς σὲ πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζεσαι τὸν ἰδικόν σου. Ὑγιαίνει.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐκδ. Ε. Μ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΚΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ

ΠΕΡΑΙΤΕΡΟ ΤΙΝΕΣ ΦΙΑΚΡΙΝΟΥΜΕΝΑΙ Η Ε-
ΠΑΝΟΡΘΟΥΜΕΝΑΙ.

(Ἰδε παλ. Πανδ. 181, 187, 193 καὶ 204)

— 000 —

9. Ἐπιγραφή βουστροφηδόν.

Ἐκ τῶν Σχεδῶν τοῦ Φωτομαντῆρος ἐξεδόθη εἰς τὴν Βυζαντινὴν Συλλογὴν (C. I. N°. 21.) μικρά τις ἐπιγραφή βουστροφηδόν, ἥτις ἐκεῖτο, ὡς εἰς τὸ λαμβανόμενα λέγεται, ἐπὶ τοίχῳ τῆς Μονῆς τοῦ ἁγ. Νικολάου τοῦ βουκοῦ λεγομένης, πλησίον Φλιούντος, ἡ ἐξῆς:

ΔΙΔΑΛΛΑΜΑΙ ΕΞ
ΙΟΛΟΣ ΩΘΘΟΝΙΣΙ

Ἀλλὰ ταύτης παραιτεῖται ὁ Βυζαντινὸς τὴν ἐξηγήσιν λέγων explicit qui possit· καὶ ἐγὼ ὡς αὐτῶς παραιτοῦμαι τὴν τιμὴν ταύτην εἰς μαντικωτέρας ἄλλους Οἰδιποδας, ἀλλ' ἢ λανθάνομαι πολὺ, ἢ εἰς τὰ ἀνεστραμμένα ταῦτα γράμματα, τὰ ὅποια ἀπεσχεδίασθησαν προσέτι καὶ ἀμελῶς, ἐξάματρος τις ὑποκρίπτεται τοιοῦτος.

[Εν] 948^ο ἀγαλμ' ἔστηκ [εν] Ἰσά[ν]δ[ρ]ου ὀνομα-
λόγ[οις].

δεικνύων τὸ ἐκεῖ που ἰσχυμένον ποιητῶς τινος ἀγαλμα Ἰσάνδρου ὀνομαζομένου πιθανῶς καθὼς ὑπευραίνουσιν οἱ παλαιόγραφοι ἐλλειπτεὶς χαρακτηῖρες.

10. Ἐπιγραφή Ἀττικῇ.

Ἐκ τῶν Σχεδῶν ὡς αὐτῶς τοῦ Φωτομαντῆρος ἐξεδόθη καὶ ἡ ἐξῆς (C. I. N. 28) εὐρεθεῖσα εἰς Μερένδαν (Μυρρίνουιντ) ἐν ἐκκλησίᾳ,

ΣΕΜΑΦΑΑΣΙΚΕΣΑΣ
ΚΟΡΕΚΕΚΟΚΙΜΑΙ
ΑΡΕΨΑΝΤΙΛΑΙ
ΠΑΡΑΘΕΟΝΤΟΥΤΟ
Ν . . . Μ . ΜΔ

Ἐξ αὐτῆς ἀνέγνωσεν εἷνα σποράδιον ὁ Βυζαντινός, ὡς σῆμα, γρασιχ. λῆς, ἁσ. κόρη, καζόμεναι, ἀρε-
τῶν, παρὰ θεῶν τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ ἐπιθυμιόν τοῦτο